

Program: Fundamenty współczesności. *Program nauczania historii dla szkoły ponadpodstawowej - poziom podstawowy*

Autor: Elżbieta Paprocka

Temat: Kongres wiedeński

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Uczeń omawia zasady przyjęte przez kongres wiedeński oraz wymienia państwa, które odegrały podczas kongresu decydującą rolę. Uczeń wymienia postanowienia terytorialne kongresu i pokazuje je na mapie.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z afazją poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
- Uczniowi z dysfunkcją wzroku trzeba przydzielić miejsce w klasie zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność podczas pracy z mapą.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Nauczyciel wyodrębnia z zespołu klasowego 5 grup. Informuje uczniów, że ich rolą będzie polegała na wcieleniu się w postaci bohaterów kongresu i odegranie scen negocjacji warunków porozumienia. Każdy z uczestników negocjacji będzie miał do pomocy swoją delegację. Grupy mogą liczyć 3–4 osoby.*

WSKAZANIA:

- Nauczyciel, dzieląc zespół klasowy, powinien uwzględnić czynniki warunkujące właściwy dobór grupy – umożliwiające integrację uczniów ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz realizowanie wspólnych celów. Powinien także zadbać o właściwą atmosferę pracy w grupach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu dochodzeniu do wiedzy.
- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji ucznia niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Ucznia zdolnego można zaangażować do pomocy koleżeńskiej poprzez udział w *peer learningu* lub zaktywizować, powierzając mu rolę lidera grupy.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji klasowej oraz działań grupowych należy motywować uczniów ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, oraz zachęcać ich do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania trzeba uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności oraz zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie ucznia ze SPE ważne jest, aby zapewnić mu przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie lekcji na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez ucznia, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.